

Preus de suscripció Figueres 1'50 pta. trimestre Fora 1'75 »	Administració: Vilallonga, 25	Numero solt 15 cents. » atrassat 25 »
---	--------------------------------------	--

Any XI Figueres 2 de Juny de 1921 Fulla extraordinària

Per Catalunya i la seva Autonomia

feu triomfar la candidatura republicana federal nacionalista de

EN RAMON NOGUER I COMET

advocat i secretari general del partit republicà català

A LA LLUITA!

El partit Republicà Federal Nacionalista de l'Empordà porta a les presents eleccions per a diputats provincials un nom que sintetitza les seves idealitats, alhora que es una garantia de fermesa i integritat:

En Ramon Noguier Comet

porta ja demostrada en la seva constant actuació política, com a secretari general del Partit Republicà Català, una activitat infadigable alhora que un gran sentiment de l'ideal i profunda amor a aquesta terra empordanesa que'l vegé naixer.

En aquests temps de vergonyoses renunciacions, en que veiem barrejar-se grogrollerament als adeptes d'en Maura i En Cierva amb els defensors den Ferrer, Guardia, en aquest dies en que's confon l'actuació dels partidaris de represions a ultrança amb aquells altres que predicaren un jorn el calar foc a Barcelona pels quatre costats i *levantar el velo, de las novicias* cremant de passada els Registres de la propietat; enfront d'aquesta *vanfama*, la presentació d'un home humil i modest, model de fe i d'entusiasme, d'integritat i d'interesa ha d'aixecar el cor de tots aquells esperits lliberals de l'Empordà que volen fer triomfar a Catalunya i a la Democràcia.

La nostra candidatura no representa l'enveja ni la vanitat ni la plutocràcia, la nostra candidatura es com la flama de la ginesta de la nostra terra que dintre la seva humilitat predica i ensenya uns sagrats ideals de justícia i de llibertat.

Amb aquesta altesa d'ideals anem a la lluita, no pas abandonant aquelles realitats immediates que cal mantenir i enfortir.

Avui les eleccions provincials, sortosament per Catalunya, es fan a l'entorn de l'amor al seu govern incipient, alentorn de la nostra Mancomunitat.

Per ella i contra ella.

Federals Nacionalistes de l'Empordà

El Partit m'ha designat per a representar-lo, en aquest Districte, en les vinents eleccions.

Jo no he sigut mai res mes que un soldat disciplinat, que he predicat sempre, cansonerament, als republicans de Catalunya, ço mateix: disciplina i organització.

Jo no puc, doncs, fer mancament a la meua humil historia.

Sento, amb tot, que les meves mans son massa febles per a sostenir-la, tot sol, aqueixa gloriosa bandera, que circumstancialment m'heu entregat.

Republicans nacionalistes de l'Empordà! No mireu mes que a ella! Que la meua persona humil, moralment i física, s'esvaeixi sots els seus pics radiants! I ajudeu-me tots, a portar-la i sostenir-la.

En aquests moments de depressió dels esperits, de carencia d'idealitats, de la voracitat d'ambicions, proclamem la fe inextingible en les nostres tradicions ideològiques, consubstancials amb la terra nostra, on sols poden florir-hi, amb ufana, flors de Democràcia i de llealtat.

Sempre es ennoblidora l'actuació de ciutadania. Pero la vinenta consulta popular te una significació trascendent, sobre tot en aquestes comarques, que's preten per algú, explotant insans egoïsmes locals, desviar de l'esperit d'Unitat de Catalunya i de l'organisme que avui la representa, mes o menys ampliament, aquesta Unitat.

Som republicans i som nacionalistes. Com a republicans hem de sostenir ço que la voluntat casi unànim de Catalunya ha ratificat esplendorosament innombrables vegades. Com a nacionalistes, bo i afirmant constantment i incansable, la nostra aspiració insatisfeta al mes ampli *self-government*, hem de voler el manteniment de les modestes fites que van marcant nostre penós camí.

Republicanisme, nacionalisme... Tota la nostra vida se l'han enduta aquests dos sants ideals. Per ella venim treballant dia darrera dia, confonent el propi amb els entusiasmes populars; servant-los amorosament i recòndits quan la multitud, en la gran Metròpoli, aqueferada o insana, se'n desvia.

Per ells hem cregut mantenir-nos dignes—bo i allunyats d'ella—d'aqueixa gloriosa terra que'ns ha vist neixer; per ells tan sols creiem també arribar avui, pulcres i dignes, al peu de l'ara on va a celebrar-se el ritme cívic de les consagracions populars.

R. NOGUER I COMET.

Per Catalunya o contra Catalunya es la lluita, i aixís cal situar-se.

Contra Catalunya hi han els representants de les colles polítiques madrilenyes, els albistes essencialment enemics de la nostra terra, els que voldrien imposar-nos alcaldes de R. O. i atenten constantment a les ansies de llibertat de Catalunya.

Amb ells s'hi ajunten els despitats, les desferres d'aquell, un jorn flamant, lerrouxisme, que a tothora ha fet ali amb els enemics de Catalunya, subdits d'aquell quefe que's fa estimar tan dels catalans, que no s'atreveix a anar a Barcelona.

Contra aquesta ridícula barreja s'han intel·ligenciat tots aquells que senten un

intens amor a Catalunya alhora que professen ben ostensiblement els seus particulars punts d'obir en la forma de govern i en l'organització social.

Tots junts faran triomfar l'esperit catalanesc de l'Empordà cooperant a l'adveniment d'aquell dia memorable en que podrem dir que per Catalunya el jorn de gloria és arribat.

Per Catalunya, mare dolça, mare forta, voteu la candidatura de

En Ramon Noguier Comet

i junt amb ell, an aquells que proclamen el seu amor a la llibertat de la nostra terra.

Xerrada electoral

II

Us deia, *correligionarios*, — i torno agafar el filó de la predicació que no havia comensat—que no podent esperar res de bó dels polítics de la monarquia centralista, ja que 'l centralisme i el nostre sentiment de llibertat son com la nit i el dia que per naturalesa no es poden avenir mai, ens ho hem d'anar fent nosaltres mateixos els catalans si volem, que és clar que ho hem de voler, assegurar la vida i la prosperitat dels nostres valors nacionals. Però com que el fer no està solsament en el voler-ho fer, sinó que cal també ordenar la manera de fer-ho perquè totes les accions tinguin coherència i rendeixin un màxim possible d'eficàcia, s'ha hagut de substanciar aqueixa «manera» en un organisme concentrador, canalitzador i consolidador de les accions o dels esforços de tots; i aquest organisme és la Mancomunitat. Mes la Mancomunitat no és com un Llatzer que perquè un esperit superior li digui alló de «Aixeca't i camina!», camini, i ja està tot arreglat; sinó que, per a que camini, lo qual vol dir que es perfeccioni i que compleixi els fins per que fou creada, i aquests fins ja saben que son els de satisfer les més perentors